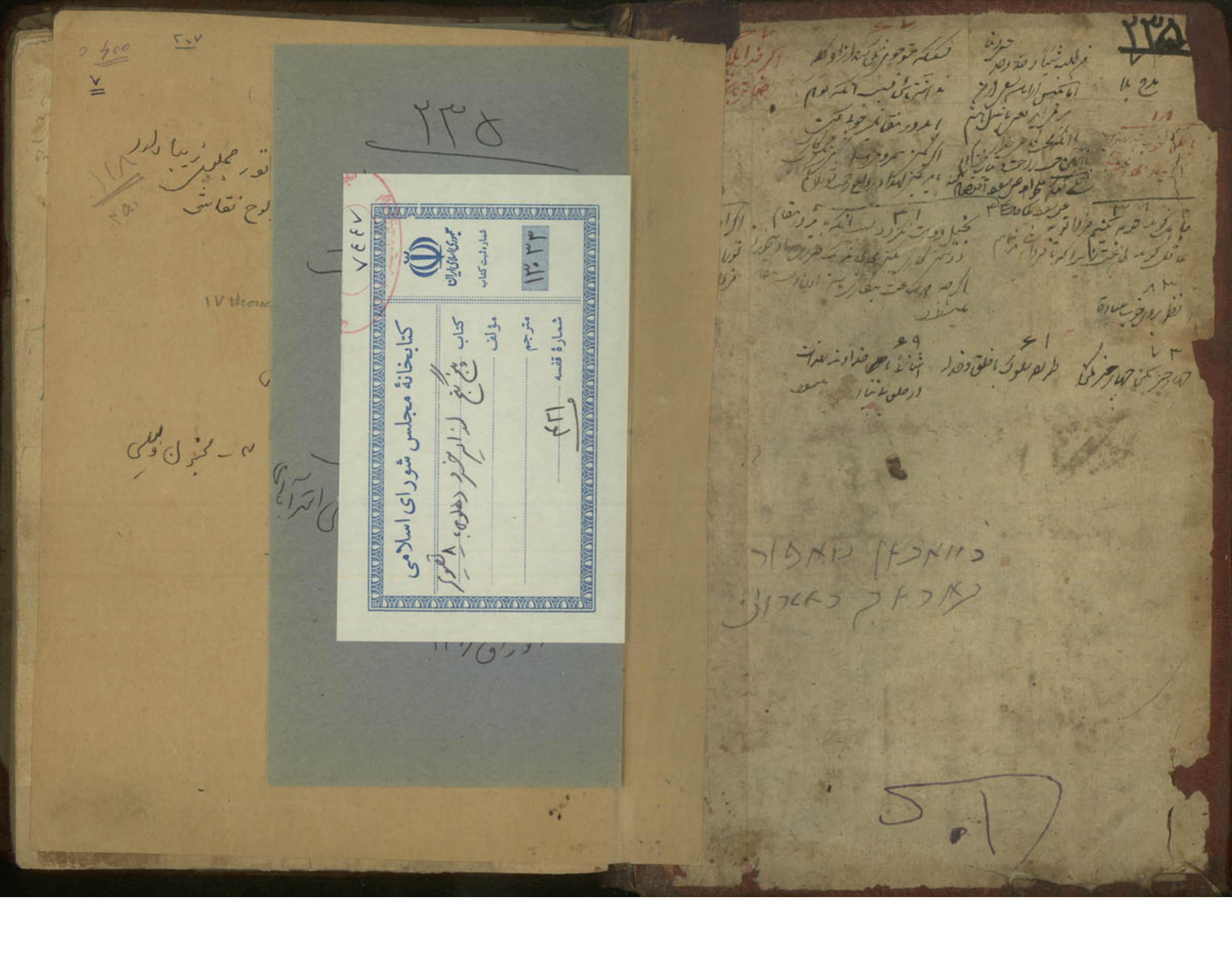

کتابخانهٔ مجلس شورای اسلامی
جمهوری اسلامی ایران
شمارهٔ ثبت کتاب
کتاب
مؤلف
مترجم
شمارهٔ قفسه

۲۳۵

۱۳۰۳۳

خمسه امیر خسرو با هشت
مجلس مینیاتور ۸
فارسی
امیر خسرو دهلوی
خواجه میر شمس الدین منشی استرآبادی
نستعلیق
اوراق ۱۲۶

۲ - مجنون و لیلی

۸ بیناتور جمعیت زیبا بلور
۲ سرلوح نقاشی

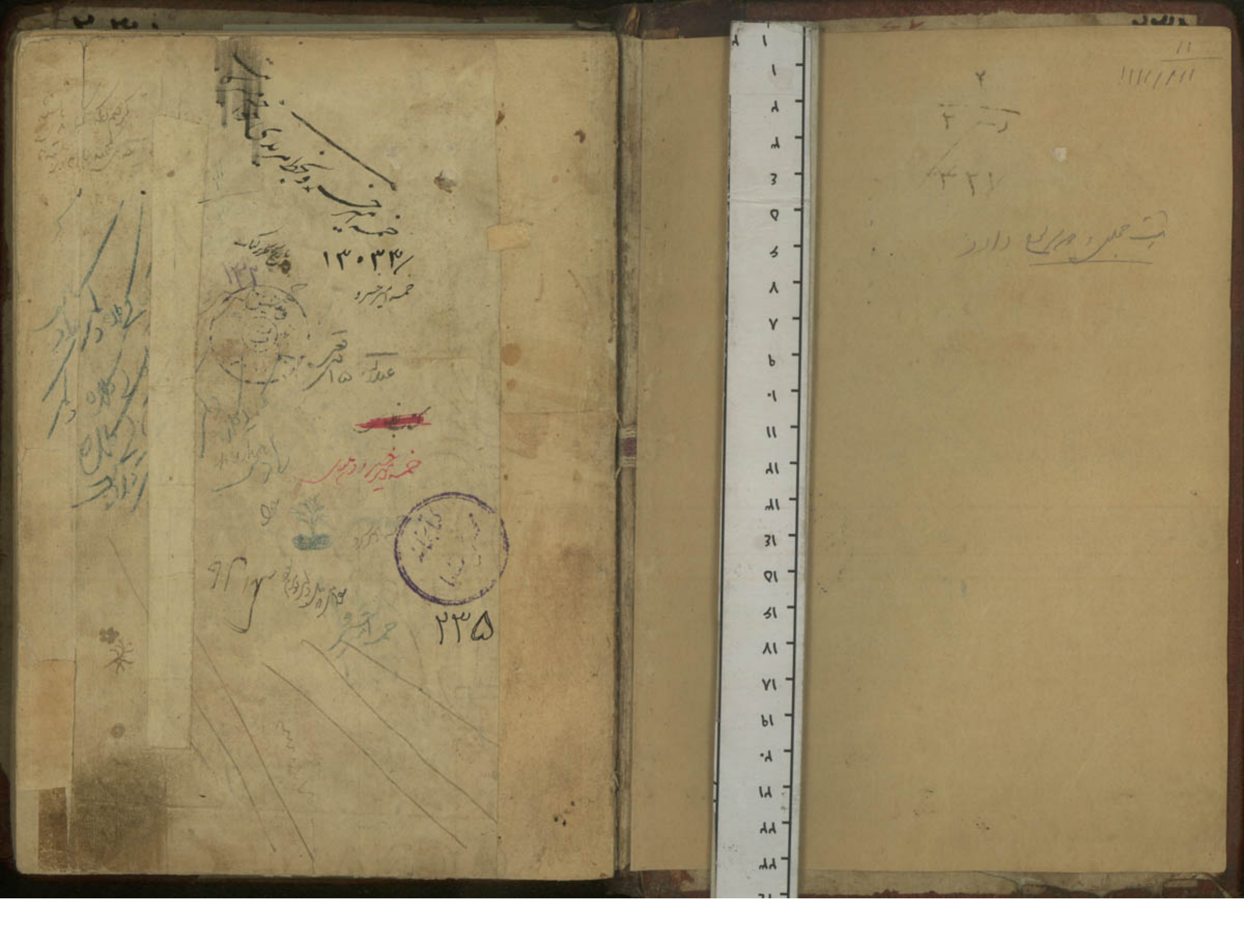
۱۳۰۴۳

مرکبش از خمسه امیر خسرو دهلوی

۱ مطلع الانوار - ۲ هشت بهشت ۳ - مجنون و لیلی

۳
۱۳ - ۹۰
۱۳۴۸

۱۳۰۳۴/
خمسه امیر خسرو
۲۳۵
نسخه جلد دوم دارد

مناجات اول در اولیت وجود
واجب الوجود

معترف آیم بنقصان خویش

[illegible]

مناجات دوم در نیاز بنده

[illegible]

مناجات سیم در ترصد و امید

[illegible]

نعت اول حضرت سید المرسلین

[illegible]

[illegible]

نعت دوم در معراج سلطان انبیا

[illegible]

نعت سیم در مخاطبهٔ حضرت نبی

[illegible]

[illegible]

مدح شیخ نظام اولیا

[illegible]

[illegible]

در مدح پادشاه اسلام گوید

[illegible]

[illegible]

مدح دوم در ثنای خدایگان ... زمان

[illegible]

[illegible]

در تعریف سخن که بهترین جوهریست از نو و کهن

[illegible]

بازگشادم چو طبیبی دکان
وانکه خوش آمد طلبم پر بست
بت نه دکان را که ز حلوا بست
داروی تلخ ار نخورد هر کسی
انکه نصیحت نه نیز اندیش
تمیت آن مرهم پر پایکان
مرتبتی شد که ز انم ز پیش
دشمن کو عیب [illegible] گفت
تن که به بیش از پی رنجت [illegible]
شرح دهم تقیت به بیان آورم
من حکمت را [illegible]
حکمت پوشیده به صحیح انجم
گرچه همی خواست سخن کام
اینک ازین تحفه که ببا داشتم
گر داری آن کز پیش [illegible]
هوش خلوت [illegible]
گرد تو کل جوهر که سخن
طرهٔ ظلمت [illegible] بهار
چشمه نور ز درم خانه [illegible]
مرد همی چشم کس پای [illegible]
جز دو مک [illegible]

مرهم دل دارم و داروی جان
لیک شکر در فشت [illegible]
خوردن کشنیز فرماید [illegible]
هم بود و شیخ خورده لیی
تلخ نکو جز که بشیر نیش
بی حیله دمی [illegible] پایکان
تا مگر از آن خوش از جای خویش
بهتر ازان دوست که [illegible] گفت
سیم و درم [illegible] دهد
گنج [illegible] تقیت پیان آورم
جهد من موهبت از کرد کار
جنت گرانمایه بسودانم
لیک گرد [illegible]
شرح دهم زانچه خبر داشتم
گر دست همه [illegible]
تا دگر بکر [illegible]
ماه تو کلک [illegible]
مسک فشان شد [illegible]

انکه دلش تنگ [illegible]
داروی تلخ ار نخورد هر کسی
تلخ شیرین [illegible]
پند که تحت [illegible]
انکه [illegible]
گر تو خوری سود تو باشد [illegible]
عیب تو من باز نمایم [illegible]
زهر زبانی که گشتند [illegible]
آنچه [illegible]
باز نمایم که [illegible]
بود در اندیشه من [illegible]
بی خبران را [illegible]
همین که [illegible]
ای که [illegible] خط عشق [illegible]
من که درین حلقه [illegible]
نی چو زبن [illegible]
مونس گردون [illegible] خلوت [illegible]
[illegible] گشت

داروی تلخش [illegible]
هم بود [illegible] خورده لیی
سود دل [illegible] از شکر
گفتن شیرین [illegible]
داروی خوش خوار [illegible]
ور نخوری انکه خورد سود [illegible]
گر تو [illegible]
[illegible]
[illegible] آن [illegible]
[illegible] آن [illegible] کی
گرد دل اندیشه [illegible]
آن کنم [illegible]
کان [illegible] از جان [illegible]
اینت امان [illegible] یوم الحساب
مست هم از جام [illegible]
تکیه [illegible] تو کل [illegible]
گرد فلک [illegible] گردون [illegible]
دام [illegible]
تا خوش [illegible] دیده [illegible]
گرد [illegible]
[illegible]

خلوت اول در فضیلت تعبید که [illegible] است

سایه فکن خاک [illegible]
از [illegible]
[illegible] مقصود [illegible]
چون قدم از خاک فراتر زدم
جوهر جانم [illegible] گشت
[illegible] از آن [illegible] تری
من که [illegible] گشته [illegible]
[illegible] آراسته [illegible] حضور
در [illegible]
کای [illegible]
[illegible] دل [illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] رخ [illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]

[illegible] سایه [illegible]
[illegible] خورشید [illegible]
[illegible] دل [illegible]
[illegible]
[illegible] طبع [illegible]
[illegible]
گرم [illegible]
[illegible] گرم [illegible]
[illegible] ادب [illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] کریم [illegible]

زان [illegible]
[illegible]
دل [illegible] سینه [illegible]
[illegible]
فکر [illegible] خانه [illegible]
[illegible] همت عالی [illegible]
[illegible]
[illegible]
گفت [illegible]
[illegible]
[illegible] شیطان [illegible]
[illegible] حضرت [illegible]
[illegible]
[illegible]
غفلت [illegible]
[illegible]
[illegible] عالم [illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]

[illegible] طاوس [illegible]
[illegible]
[illegible] خاکی [illegible]
آب [illegible] آتش [illegible]
سوی [illegible]
[illegible]
من [illegible] حاجت [illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
مرده جهان [illegible]
دل [illegible]
[illegible] دل [illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
در [illegible]
[illegible]
[illegible] اخلاص [illegible]

فاتحه خوند عقل زبان — عقده گشایی که ز عقل و جان
گوش بر آواز گفت خوانی جمیل — نه بمیان واسطه جبرئیل
دعوت من کرده مدت نیاز — همت در گنبد گردون فراز
رخت شتر زین زحمت خانه برون — برده دل از مردم عالم برون
تن که ماندش اثر زندگی — زمزمه بلبت و شرمندگی
نیم شبان زان جمل منزل رسید — خالی شدم در حرم کبریا
[illegible] — المستی از همه [illegible]
چشم [illegible] سر ده جاوید یافت — نقد عمل سکه امید یافت
[illegible] آن نقد فلک [illegible] — بانگ [illegible] بر آمد ز غیب
جان و دلم [illegible] — شمع سراپرده گردون [illegible]
گرد و سر زنده و بیان داد آب — شعله [illegible] آفتاب
[illegible] — صبح [illegible]
مرغ سحر گفت و [illegible] — بانگ [illegible]

خلوت دوم در صفت صبا و صباح در رواج و بیان حال سماعی که رخت را به آواز از آسمان میخواند

خلوت [illegible] — صبح [illegible]
[illegible] — زود [illegible] صدق [illegible]
جنبش [illegible] — چشم [illegible]
شب [illegible] — رخت [illegible]
[illegible] — [illegible]
بلبل [illegible] — زمزمه [illegible]
[illegible] — رقص [illegible]
[illegible] — [illegible] بوی [illegible]
[illegible] — [illegible]
[illegible] — [illegible]
[illegible] — کشت [illegible]
[illegible] — [illegible]
[illegible] — [illegible]
[illegible] — [illegible]
[illegible] — [illegible]
[illegible] — بخت [illegible]
[illegible] — [illegible]
[illegible] — [illegible]
[illegible] — [illegible]
[illegible] — [illegible]
[illegible] — [illegible]
کردم از آواز [illegible] — جلوه طاوس [illegible]
[illegible] — نغمه مرغان [illegible]

جان که از آن [illegible] — خرده [illegible]
[illegible] — [illegible]
زنخ که [illegible] — خنده [illegible]
[illegible] — [illegible]
آب ز مهتاب [illegible] — چشمه ز خورشید [illegible]
[illegible] — [illegible]
عاشق گل [illegible] — پرده [illegible]
[illegible] — [illegible]
[illegible] — غالیه [illegible]
[illegible] — [illegible]
[illegible] سبزه [illegible] — از دل [illegible]
[illegible] — [illegible]
[illegible] لاله [illegible] — خون [illegible]
[illegible] — [illegible]
[illegible] — [illegible]
[illegible] — [illegible]
سینه [illegible] — [illegible]
[illegible] — [illegible]
[illegible] — [illegible]
[illegible] — [illegible]
[illegible] — [illegible]
[illegible] — [illegible]
[illegible] — [illegible]
کار [illegible] — در سر این کار [illegible]
[illegible] — [illegible]
[illegible] — [illegible]
[illegible] — [illegible]
[illegible] — [illegible]
[illegible] — [illegible]
عاشق دیوانه [illegible] — [illegible]
[illegible] — مطرب [illegible]
[illegible] — [illegible]

[illegible]

خلوت سیم در گرفتن احرام حرمت کعبه احترام و تعظیم حضرت شیخ الاسلام

[illegible]

مقالت اول در علوی درجت آدمیت

[illegible]

ای نزاری کو همه پاکی [illegible] | آن علقی تو که زره در نخست
دفتر معنی تو ز بو جون | نقل دگرگون زده سلطنت
جبل [illegible] تو حکمت [illegible] | جان و جهان در عالم تو ی
تو شهی اقلیم تو شد دو سرای | چرخ که از جوهر احسان [illegible]
کرده سکه سیمای [illegible] | خشت جان [illegible] ما لا [illegible]
موش که خوش پس کند خاک را | مشتری خوش [illegible]
[illegible] | دیده اندیشه فلک [illegible]
[illegible] | دور ز چشمی که [illegible]
چون نظر است [illegible] | انکه [illegible] نظرش [illegible]
از [illegible] نظران دور | هست [illegible]
تشنگی آب [illegible]

گوهر تو زیور خاک آمده | کون سبب [illegible]
تحفه اسما ز پی [illegible] | بر رخ ابلیس شده [illegible]
در شرف [illegible] کنند | وانکه [illegible] بجان [illegible]
تو ملک [illegible] | آینه صورت [illegible]
ساخته [illegible] | بر سر [illegible]
پاک [illegible] و علف پاک را | پر ملک [illegible] تو
تا [illegible] همت و الا [illegible] | [illegible]
دیده [illegible] | سو [illegible] دیده [illegible]
آنکه [illegible] | خانه [illegible]
زانکه [illegible] | کو [illegible] گوش
تشنگی چشم [illegible] آب روی

چیز نه چسپ لبی [illegible] خاک | خود ز پیدا کرد کسوت آدمی
وصف عالم [illegible] | چرخ [illegible]
نور تو [illegible] | صفت [illegible]
گنج [illegible] تو کلید [illegible] | آینه [illegible]
در تو [illegible] آب و گل [illegible] | [illegible]
انکه ملک [illegible] قابل است | لیس [illegible] بالا [illegible]
[illegible] یک قدم [illegible] | چشم [illegible]
از نظر [illegible] | [illegible]
[illegible] | کل [illegible]
کور [illegible] | [illegible]
ای دل تو [illegible]

تا تو بودن آدمی ای [illegible] | باز چو از جمله بیرون آمدی
دولت آدم بخلافت [illegible] | لوح و قلم سر [illegible]
دست تو [illegible] | [illegible] دو جهان [illegible]
[illegible] | [illegible]
[illegible] | [illegible]
[illegible] | اول [illegible]
[illegible] دو جهان [illegible] | [illegible]
زانکه [illegible] | کشتی [illegible]
[illegible] | پاک [illegible]
[illegible] | [illegible]
[illegible]

[illegible] | قطره که [illegible]
[illegible] | موج [illegible]
[illegible] | [illegible]
[illegible] | [illegible]
[illegible]

قطره [illegible] | چرخ [illegible]
[illegible] | قطره [illegible]
[illegible]

قطره [illegible] | چون [illegible] قطره آبی که
آن [illegible] | چند چو طاوس [illegible]
[illegible]

در دل آن قطره جهانی [illegible] | [illegible] قطره [illegible]
[illegible]

[illegible]

حکایت موسی کلیم علیه السلام

[illegible]

مقالهٔ دوم در استقلال من طلبه

[illegible]

[illegible]

حکایت مشغله پادشاه که مشکلات عالم را روشن کرد

[illegible]

[illegible]

مقالت سیم در کمال کلام

[illegible]

[illegible]

حکایت عاشق داری او همراز خود بوده

[illegible]

مقالت چهارم در تمهید اشیه و وحدت ربانی

[illegible]

حکایت حاجی که در راه حج صرف نعلین کرد

[illegible]

مقالت پنجم در تقویت تقوی و جهد جاد

[illegible]

[illegible]

حکایت عابدی که از خجلهٔ مزد طاعت بدین خدای تعالی پسند کرد

[illegible]

مقالت ششم در حال صوفیان صافی هوش

[illegible]

[illegible]

حکایت ترک شبلی که یکدرم در گره
بست در خلقان او و جای گره درم بسوخت

[illegible]

مقالت هفتم در انواع نفس خرسند
در طلب الم جاوید است

[illegible]

حکایت گلخن تابی که پیش آفتاب جثهٔ معشوق از گرمی مهر سوخت

[illegible]

مقالت نهم در مرافقت رفقای اتقیا و معاضدت و مساعدت قرنای اتقیا

[illegible]

[illegible]

مقالت دهم در حرمت و رحمت ذوی الارحام و در صلت و صلهٔ ایشان

[illegible]

حکایت پیر وفادار که دامن صحبت [illegible] دوخت

[illegible]

[illegible]

حکایت مرد برادرش که قصد خون خود کرد

[illegible]

[illegible]

مقالت یازدهم در مفاتیح فیض اماثل

در آن مفاتیح فیض امال باز آمال

[illegible]

حکایت جوانمردان آتش که شیر زنده کاهی فدای آنحوزه کنند کرده اند

مقالت دوازدهم در منزلت شهیدان مغفرت نوش

گر چه تن مرد برد [illegible] | بنده اسلام از آن [illegible] | چون که ز انگشت [illegible] | [illegible] انگشت [illegible]

[illegible]

[illegible]

حکایت گبر سگ که آب دهن سوی شیر خدا انداخت و از حری خشم او را رها کرد و بگذشت

مقالت سیزدهم در موعظهٔ پادشاهان

مقالت چهاردهم در تحسین بنیت
هایی نه بعزین و یا بنت خاین

[illegible]

حکایت آب بحیتکی شیرفروش و آن [illegible]

[illegible]

مقالت پانزدهم در ملامت کسانی که در تعصب و غضب جوشند

[illegible]

حس ابخاری رود از جای خویش — کوه ز آهن نگاه دارد پای
تن کو زمره باد نخیزد ز جای — سنگ برونه که جنبد ز جای
چشم سران رفع سلامت [illegible] — زلزله در کوه چنان [illegible]
خاک گران خازن افلاک شد — باد بسبک مرکب خاک [illegible]
ظلم رها کن بره داد باش — زانکه علامت رسد آزاد باش
هم گر اول علامت که هم — آخر کار رش ابدا مکشد
کوشش بیهوده ز نادانی است — لیک بگه دار زبان را توهم
دست زبان تا بعقوبت کشت — دست زبان هم بعقوبت [illegible]
کرده کریه بود بسیار ان کم است — سود کی من سو مان هم است
بنده که علمی بود دشمن نهان — هر بجود از خود آخر بود [illegible]
سفره کر به کر بود ستمگار — ازدهای شیر گشته است به
از سه مودم عنبر تر زاده کار — تر زاده چه بسیار [illegible]
یک بشناسد خود هوشمند — کر بن این نامه آن [illegible]
هر که دش منت ز تر ز آنکی — بابیه خنده است زیرا کی
پر کرم علم نکو یی لبی — نا بد تو بیژ نکو چه کی
چون بود یک همه دم [illegible] — هیچ کسی ایجان کم [illegible]
اگه خدا اندیش نکو بی است — کی شود از کفش زشت تو [illegible]
دون کسند عون ز کان شاه — کز نشود از کلید خوک جاه
اگه خرد مندی او بیشکی است — مدحت دو شنام نیز دست
او دربی هر کفت رنج حکیم — رنج جو سخت است ز هر هم حکیم
کر همه خود خار نشد خاستن — دیده جو دزا دو نیک کمان
آن زمی خانه بخار [illegible] — عیب نکار نفره نکار [illegible]
هر چه ز نقشه بر آر د علم — موی نگنجد بشکاف قلم
اهل هنر کر بشاری در خم — بی هنر ان بیژ بکاری در خم
ان کسی تهی بود از طرف بود — کر نه بیاد ور سر آید سر دو
سود نی از ستی شکر [illegible] — کین قم دیده دو ادشکر
قطعه ز دو کنگ رهبار زنج — کر ز بی بخی کام پریشان سانه
زاغ جو کفت کر بود از کن — گر گرو از من سبی [illegible]
هیچکس نیست ز نیاور [illegible] — کش نه بکلم بی کاری [illegible]
چشم خود خویشتن آید بهم — زشتی خود خوش [illegible]
نیک نه بای که بیاشد درشت — در نظر ما در خود خاری
یشر کسان نخوت ما نحکیم — حرق میبن کاب [illegible]
زنگی آسوده کر ان [illegible] — از جنبری سبستان خویش
سرمه که خاکی است سپید در نظر — بوزا زود ولیفت جراغ بصر
بر که در عیب کر ان بود — تخته تعلیم جو از ان بود
درزه که دوره بیا ات [illegible] — [illegible] بیش [illegible] کاری
هر چه که مخدوم هر از پیشه کرد — بنده همه حال بجان پیش کرد
زنده که او پا بجا بی [illegible] — کام کزش راست کواهی دهد
کر همه هم ره او کسی در [illegible] — خوی بد آخر همه جا بر دیست
دزد و جو نا صرفه [illegible] — دارو [illegible] شرح [illegible]
خلق همان است بعزبا [illegible] — کو بجا دست [illegible]
لست همه انجم کند از سجاده [illegible] — سجاده [illegible]

نکی ازین کو علامت روی — راه چنان رو که سلامت روی
چیده ز آتش عزازی دو دو — کوش کشنودی حشر [illegible]
خاک ز شفقت بر خویش دار — دیده تسلیم روان پیش دار
بنده که با خلق فزودن بود — پیش خداوند مکن بود
چون بسر کو عملی در قیام — خسته ما نه نو زود اسلام
دو نکه هنر بی بفرق [illegible] — بیکی کردون خورد از هر [illegible]
جس که بهرد کردون [illegible] — الحق کیتی بر ماشن [illegible]
با خو بهر سر پیر در [illegible] — لطف خورد از کف [illegible]
بی ادبان را مکن نکمن — زحرکت نفز بود به سخن
طرف جهه و کد آداز — لیک جا داکر نکو بد [illegible]
اکه زشت هنر از منی است — کن بکن و دست بر دو [illegible]
زاب نکوش کو بر خیشتن — لوث حید اکی شود [illegible]
دول گفت ره دو [illegible] — دامن کهپار بجبد زبا [illegible]
ای همه بجاده نکو شتن — کس نکند کوش بجاده
کفت نکو کفت مر اهوش دار — کز نکی در آغوش او
در همه جا با خرد خویش [illegible] — مرتبه شناس قدم میبن [illegible]
کره کر بیژ کشایدیش — بن منی زور هنر دو در هم
شیشه گر از بابل نه کمند — کی برز کی سخن در کمند
با همه چون خاک زمین [illegible] — در همه چون سایه تهی [illegible]
کوش شکیبات بر صفای هم — دست همه [illegible] وی
آب کر ما بکی لمیات کند — حلقه نکر لطافت کند
دست ده آنجا که عذیب [illegible] — دشت کرم سای فرود دست را
کره از آن بنده کاز [illegible] — تنگ کسی راکه پرستار [illegible]
بنده هم آخر کهر آدم است — گیر که در سلک غلامی [illegible]
کار بابدار [illegible] — بار معقدار [illegible]
چند دو ال ستم [illegible] — هندوی خود را حبشی [illegible]
هر خسته ور که بر [illegible] — نخت شیشه چو کره بر زنی
سوزند طا ی [illegible] — ده وی جای است کی [illegible]
بگیر گمان حکم [illegible] — خاک سنگین هنر [illegible]
گرسنگی چون سهم آمد [illegible] — پشه ز نرد و بر آورد [illegible]
کوه کر ز مست زمین دیر پا — آه ضعیفان شاه بدر [illegible]
پیل کمند عقل جو [illegible] — پشه تو اساز و کس [illegible]
ای که همه چشم حنا کاستی — هر که بجا بد بمحل [illegible]
رنج کسی [illegible] — بی بیر ان را بپیری هم [illegible]
سوزن اگر در علا [illegible] — خار بپا هم کشد آخر کهی
چند بری پیش کی [illegible] — کوی از صد شرافتی

حکایت در چشم کحل پوش و ترک علاج او از در حکمت

کره بر آری جو دشمن [illegible] — خار بجبه دو دستش هم برد
کره شود خصم تو دوستی [illegible] — کر همه نیک دوست کی [illegible]
در حد چین بود بستی [illegible] — کهنه درختی ز فلک برده ساخ
برک در جشن رنج علامات [illegible] — دارو بی بینایی دا [illegible]

بر سر آن خانه زانی مکن | در سکنه کرده و رفتار سخن
گرچه بر سر تا قدم سودا ... | هر چه به چنانی ...
هر چه که از چشم رسیدش بسر | ... ازو دید هم از چشم ...
گوشت ستان مجانی ... | ز هر ... لطایف ...
در سر شاخی که سکون کرده | ... چند ... که چون ...
آمده زاغی ... | ... حال که ... روی ...
زاغ سبک ... | ... دو ... از کرد
مرد رسنده را که نظر ... | ... چکیده نقطی ...
گفت که دیدم همه ... | آمد ... طعم ...
مرغ شناسنده زیرک مزاج | دیده ... ساخته ...
یک دو سه جز زان ... | از شکم امروز ...

[illegible]

مقالت نوزدهم در ... و ... دوران و چون سر رشته انصاف در سلک صحبت گمشت گو سر خویش از دست مده

آدمی از آدمیان ... | وانکه ...
خوی نکو مایه نیکویی است | مرد درون ... سلیم
... سینه ... | ... که نکو ...

[illegible]

خاکی که در آن هم دگار رسن | همی باید غبار رشش کند
از دو سیلاب بر شرفت آزاد | لیکنه از فرق سیلی کلاه

سر بر دار باد و سر در خاک | تا نعما دست هر دو سر باد
آنکه در دو باید سری را اگر | هم ببرید آن سرش کاه کلاه

کاسه کر چه ز خاکست و بس | شود هم جای او ز دو هم نفس
لیک مشو خالی از آنکه نریخ | کاسب خانه بود خو

مرد کو خورشید بر دانست | سوخته کرد او بر آب

آنکه خورد سرکه بیاز از خوان | ور ترش از وی یکدم نفس

آنکه نشد بر تن خود پرده‌ای | سوخته گشت از تک پرده
چیز خزکه جو سود بی نفاق | تیغ ز صد در خسروان

سخره اگر بیافت طبع بی‌مس | شیر نکرده و سگ کرسی نشین
هم ز معاش خوار که آن جا رسید

آنکه بر دو باب پیلان | سبیلی بل به طبعی بکشد
اسب کان بادی بهر و

هم هنر ازلی هنر آن | هم هنر سازد و کوپش
هر سو اگر دن خاسته

حسرت او افسوس هم خود است | لب او باب او با بود
آهوی وحشی جو جو خانه | آهوی دیگر ز بردن صید کرد

طوطی پستان و مقال خود | ز آنچه شد که خیال خود
چرخ نه کان بود همه گیرد است

پیش کان مرد خورد او | نی بیش دشت بر هر در که
حقه و طیبت چو کل اندر کن | آنچه بود بی خوردن را هم چنین

در تو بس عارضی گلفشان | آینه پیش رخ رنگی
شد حشی بر حبشی چند در | از دیو بس حبشی از بیشتر

گرکس از خلق و بستت فرو | عاقبت از جیب ساقی در دست
کر به فرو دیده مرغابت | فال جمالت چرب

آنکه دیده ز ره خیالش | و آنکه گشت آب حیات

حکایت دم زدن عیسی روح الله علیه السلام

زنجا طرفش بود در جنت | بود ز دست نفس جان
تو سخن ز لطف کنی چون | او مرده آید که بکان اوست

گفت مسیح از دم روح الله | گفت مسیح از دم روح القدس
او غم مرگ است کی | ما زدم پیدا دو جان

مقالت هفدهم در غنیمت داشتن شب شباب که نورفزای شعله حیاتست

آب چکد از برو از آن شاخ | سرو تو از آن زلف [illegible]
غنچه تو خیز که کنجد پوست | از رخ تر خانه که لاله

خاک چمن غالیه تر شود | ابر بگرید و رخ بوستان
گل همه [illegible] | لطف ز [illegible]

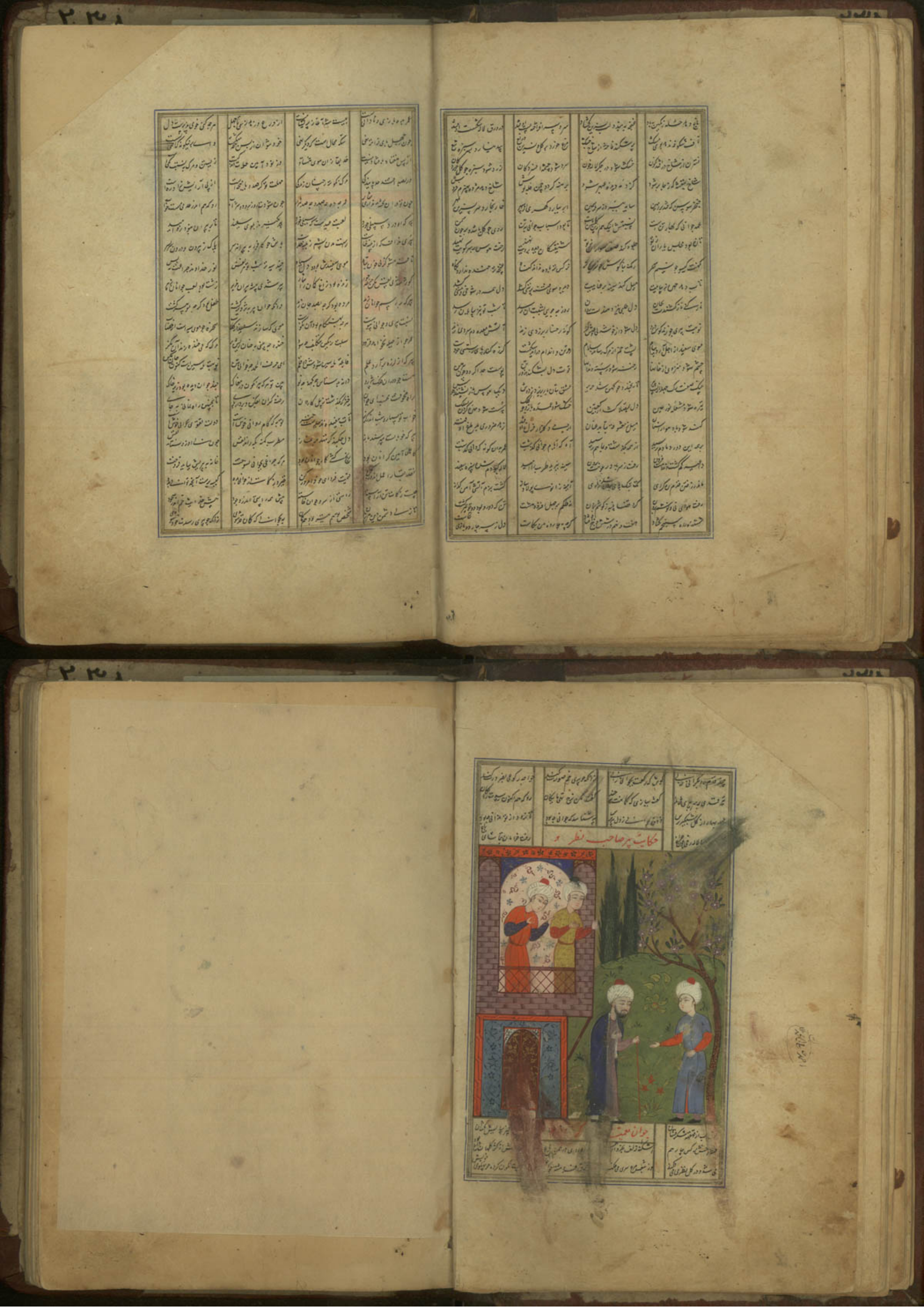
چو صد برگ گل پوش | باز خو گل رخت بریزد
ملک است آنکه جهان تو | نقطه از کنت عیب

گشت چو سیمان | تا تو گم جهان [illegible]
خطبه اخلاق حیات | سبزه صحرا از دشت

کرده به مشام زمان | این ملطافت چشین
پشت ز بون کیر | کای ز دم جان تو با آگهی

این صفت ستم | که تو بی عیسی
موسم گل باغ یاران خوشست | از کسی سر حسن

از دل چند و بو شکیب | از خوشی یاد بوسه
جلوه کنان دست بر | باغ بجنبد و جلب دوستان
فاخته کان | حقه و خوش کند لاله

حکایت پیر صاحب نظر و

مقالت سیزدهم در داد و راه نجات
و حیات که اول مرد ولناست

حکایت جوینده شب قدر که سالها دیده بیدار داشت و جست و چون آن شبش داد خواب ربود [?]

مقالت نوزدهم در شکایت کردن دوران

مقالت بیستم در نصیحت فرزند مستوره و سایر مستورات جوان و زال …

حکایت صیاد پوستین پوش که در پوست روباه افتاد و پوستین شاگرد [?]

نغمش تو چون حمود شکند روز
حضم تو خود زود ایه خار کنی
زن که خلد ابلیس دید بعش داد

حکایت زن پارسا که چشم ناپارسا
از خانه بیرون کرده دم

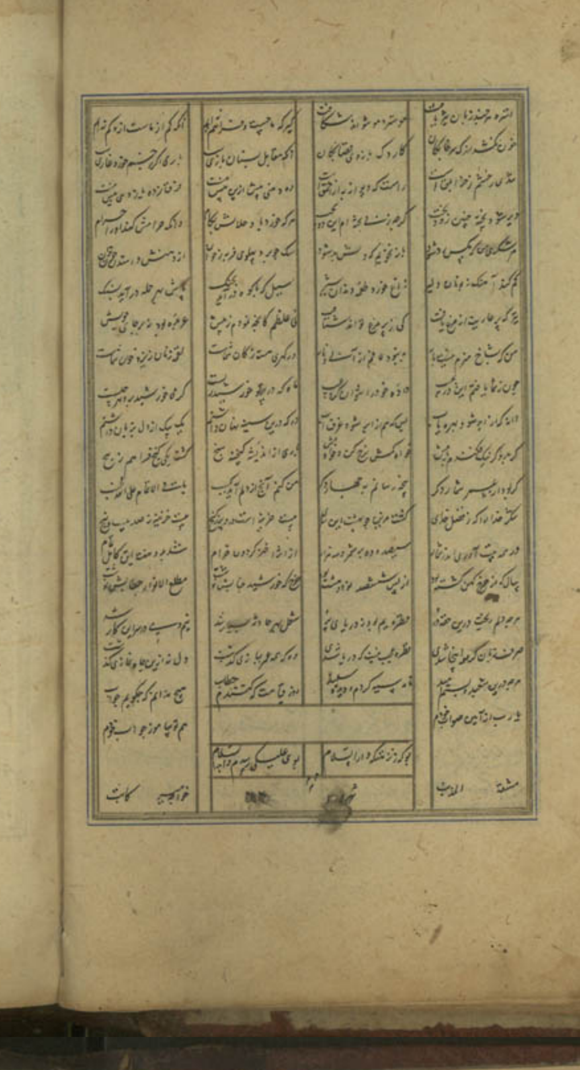
کرم فرستاد چا می برد
رفت لبی دو لبی گفت کو
گفت بخادم که شد از بارگاه
چیست درین تن که چشت نکو
رفت پری چهره کنیزی درون
خادم از آن حال که شد ادلنواز
ای که تو بینی دیده جستی نکو

گفت دو چشم تو ربوده خواب
کالبد رحمت دوست کر کنیم
کرد رها دامن کشتی و دست

گفتار اندر اختتام این مجلد که
جمله حله ست

آب حیات از قلم پر کرده است
تا ان همی رمز ستره گوهر
سنبل هیج و نشان شکری

چشمه که کم کرد درین خانه
تا ان کمندش بجد و خشم
نه خم سرکه کنند سپه ریش
هست سرایی که نخوری تمام

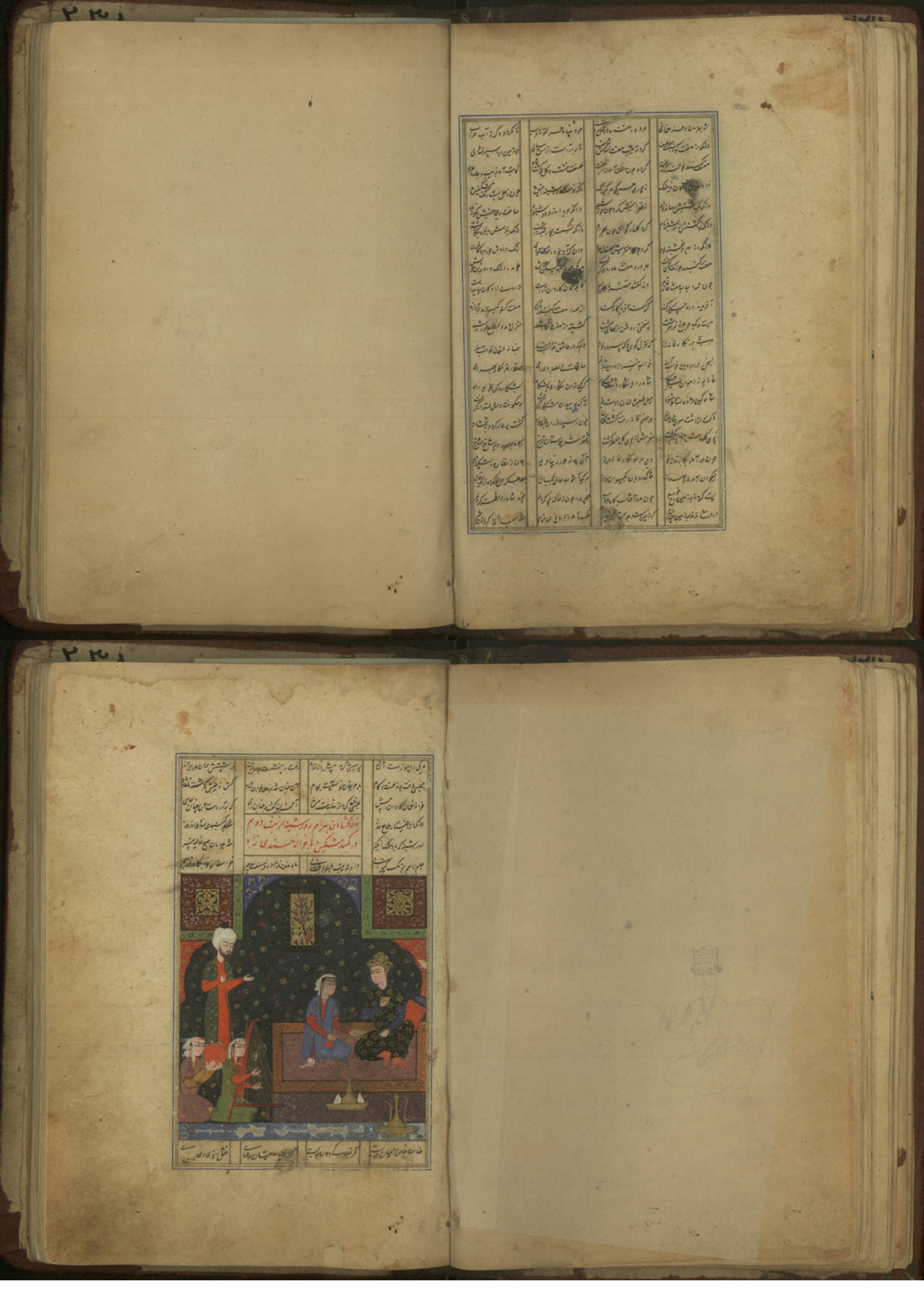

نصیحت فرزند بهشتی قرة العین ثمرة الفؤاد عفیفه دامت عفافها وسلمها

صفت دلارام که سرشته گیسوی
مسکین او تعلق بچین داشت

جلوه بهشت برین که صفت دگر ساعه
نشین مهد و انبساط و نظاره با لاجین

گیت راندن بهرام شیرگیر با دلارام
در نخجیر و هنر نمودن بهرام در آهو و سهیل
گرفتن دلارام و غضب نمودن بهرام

[illegible]

افسانه گفتن دختر پادشاه هند در گنبد مشکین و عیش کردن بهرام با او

[illegible]

[illegible]

کو هر افسانه ... طرازی | تا ازین رزمین نها دچنین

افسانه گفتن دختر در شب یکشنبه در گنبد زعفرانی روز دوم

گهر ... را کشتم بجلوه گری | لیک چون شاه ...
گفت ازین شهر به سالی چند | ... خواب ...
گشته چون نام خویشتن خرسند | ...

[illegible]

... گوهر ... مشک ... | چون ... افسان ...

نشستن بهرام روز یکشنبه در گنبد زرد با دختر پادشاه نیمروز

رخ کشاده جهان فروزی را | هر کجا ... بچو ...
مانده حیران جو هندوان ... | ... خورد
کوهر آمود ... | هر ... بالین خواب ...

[illegible]

نشستن بهرام روز دوشنبه در گنبد سبز و عیش کردن با ماه روی سقلابی

[illegible]

نشستن شاه بهرام روز سه شنبه در گنبد گلگون با ماه روی تاتاری

[illegible]

افسانه گفتن ماه روی تاتاری جهت شاه بهرام و عشرت کردن شاه با او

[illegible]

[illegible]

پس زن مرحبا نمود که
پس به پیمان و عهد محکم چست

تو توانی که هیچ هم نباشد
پس زن را که شیر نخجیر

باز به هم بجان برداری
که متاع خزینه داشت

چه زن باز شد به نیاز
باز گشت و دل ز سخن پرداخت

دو ز موی را سخن دگرگون کرد
که برد نام هر کدام را

گفت راز نهفته را باز
گو زاد و داشت ساخت صد رنگ

هر دو من هم سنگ همی برد
گر دوستی زنم سجده پستی

باز کرد ماجرا
گفتی مرحبا و گفت و شنید

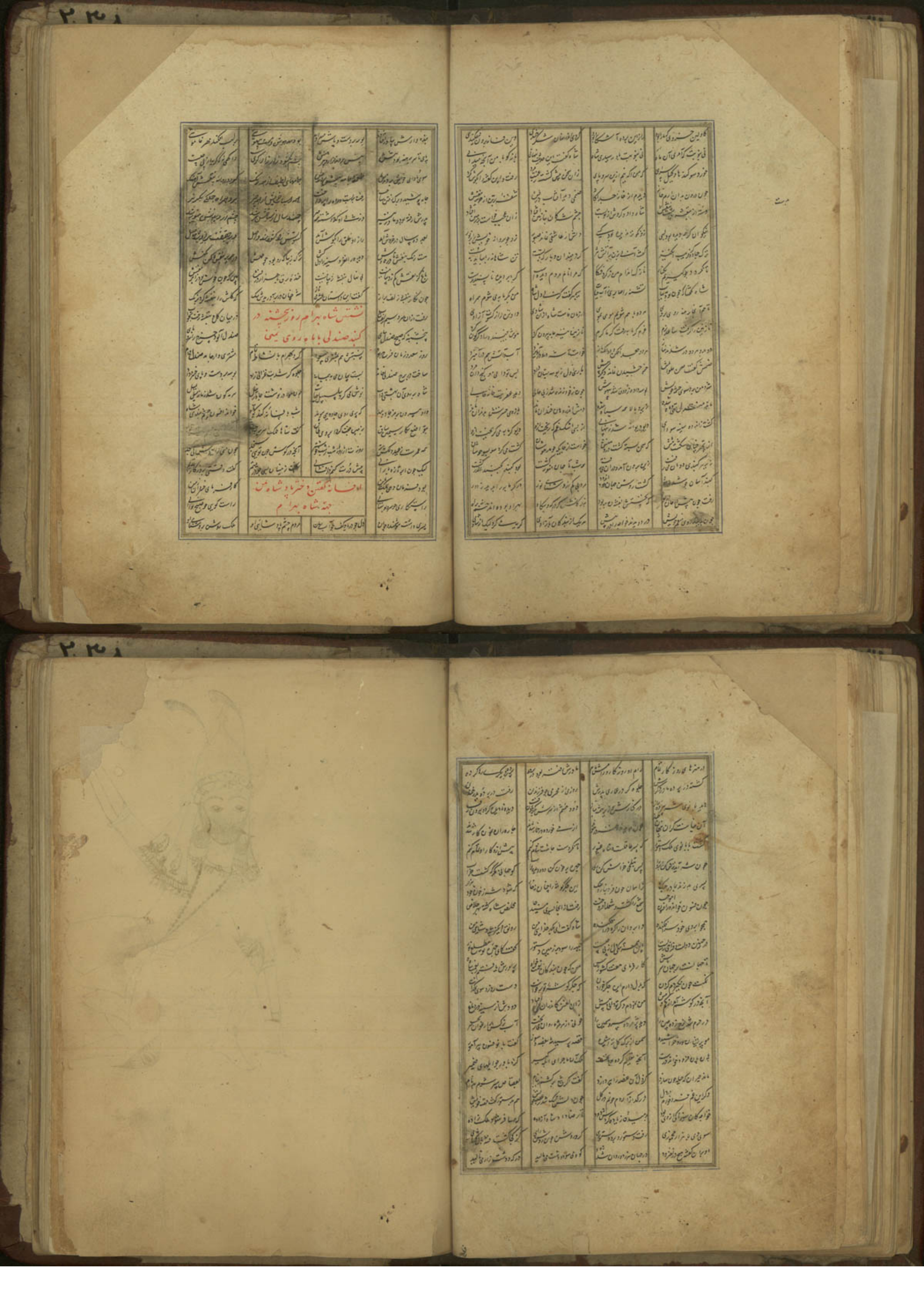
[illegible]

نشستن شاه بهرام روز چهارشنبه در گنبد بنفش با ماه روی خینی(؟)

افسانه گفتن دختر پادشاه چین روز چهارشنبه جهت شاه بهرام

نشستن شاه بهرام روز پنجشنبه در گنبد صندلی با ماه روی یمنی

افسانه گفتن دختر پادشاه چین جهت شاه بهرام

افسانه گفتن دختر سقلابی از جهة بهرام

در گنبد ...

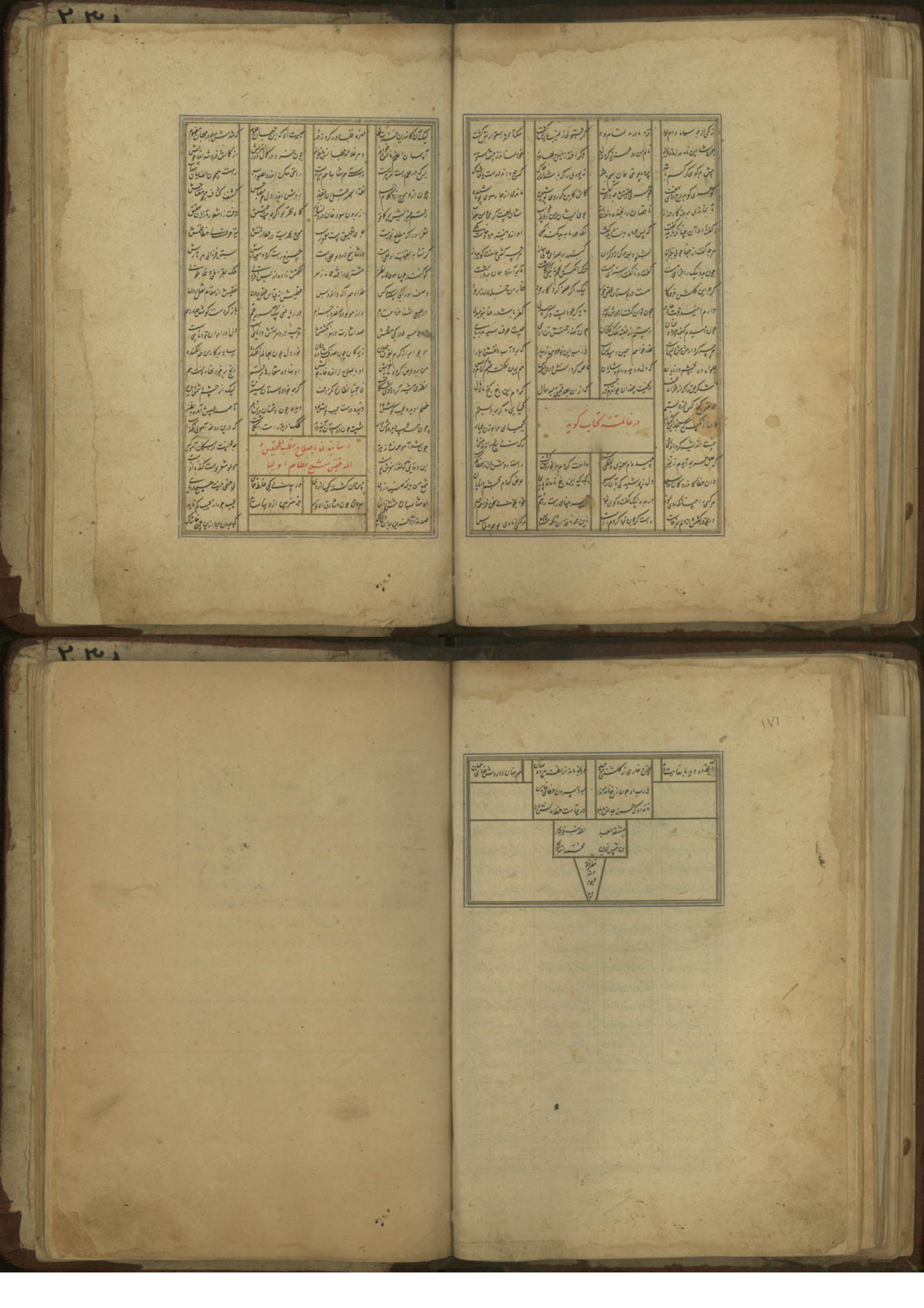
بهرام ...

نشستن شاه بهرام روز آدینه در گنبد سفید با ماه روی خوارزمی

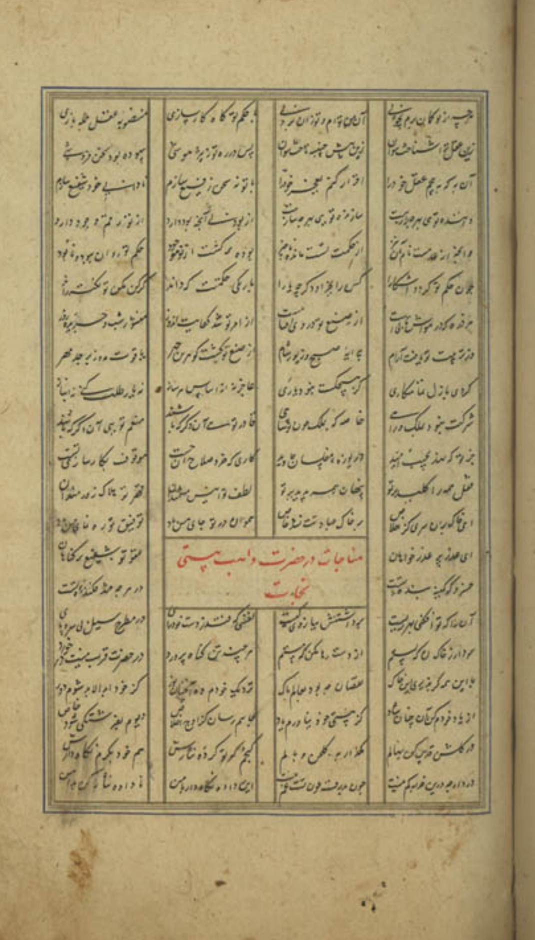
افسانه گفتن دختر پادشاه خوارزم جهت شاه بهرام در گنبد سفید

رفتن شاه بهرام بشکار و در شکارگاه دنبال گوری تاختن و گور و شاه هر دو در چاه افتادن و در آن غار ناپدید شدن

در مدح شیخ نظام و تاریخ اختتام کتاب هشت بهشت و عدد ابیات کتاب هشت بهشت گوید

در خاتمهٔ کتاب گوید

نعت خاتم الانبیا که لوح محفوظ کمین رایستی اوست و کلام الله نقش نگین او زین الله خواتم الامور بادویه

مدح شیخ الطریق نظام الحق والحقیقه محمدی که عیسی آخر الزمان فرستاده به ملکه جان بخش داد

[illegible]

محمد قاسم الائمه و هو ختم الخلفاء العرب و العجم المستغفر رب العالمين المعتصم بحبل الله المتین وارث الخلافه رفع الله فی الخلافه درجاته

[illegible]

[illegible]

در خطاب با ملک اسکندر شاه و مسند عصمت سلطانی ابداء ارکان چهار پر

[illegible]

[illegible]

در سبب ... و سر رشته دوری را برو ... ان و در نظر جو سر یان میسر داشتن همت عدل خواص

[illegible]

[illegible]

حکایت دو دیو که از خوی شیطانی دریا را در بیابان ریختند و زمین بیابان را دریا ساختند

[illegible]

[illegible]

در نصیحت فرزند ارجمند عین الدین خضر را که از ظلمات دنیا سوی روشنائی گراید

[illegible]

مردم نکری ولی فرشته است

[illegible]

حکایت شبانی که از غایت همت تیغ را آمد و جاهت و قلم را عمارت دولت خود دست

[illegible]

آغاز سلسله جنبانیدن مجنون و لیلی رحمة الله علیه

[illegible]

پرده برداشتن از راز لیلی و آگاهی دیگران از عاشقی لیلی و مجنون و شمه‌ای از آن

[illegible]

خراب شدن مجنون با دل و درد عشق
و خبر یافتن مادرش از حال آن عجز
و از آب دیده سیل در پای او کشید

[illegible]

تفقد کردن پدر دماغ مجنون را
و دادن باغ نصیحت و جواب
آن سخنان شنیدن از او

[illegible]

لشکر کشیدن نوفل بجهت مجنون
و در سواد لیلی کوکبه آراستن
و در قتال و جدال کوشیدن

[illegible]

نالیدن مجنون از درازی شب فراق
لیلی و چاره جستن پدر و مادر جهة مجنون

[illegible]

شنیدن لیلی آوازهای پروف ترنج مجنون را و از آن حرارت سوخته شدن

[illegible]

نامه نوشتن لیلی بطریق سرزنش بمجنون در باب کدخدایی

پیوند دو پر آتش عشق / برده من گل نسیم گستر
بلطف آن خرد خو ز بیجا / آن اگر آه ایتی رساط
آن کشته که باز نجیله شه خو / و آنکه ز خوش جنینه خوش

[illegible]

۲۰۳۸

[illegible]

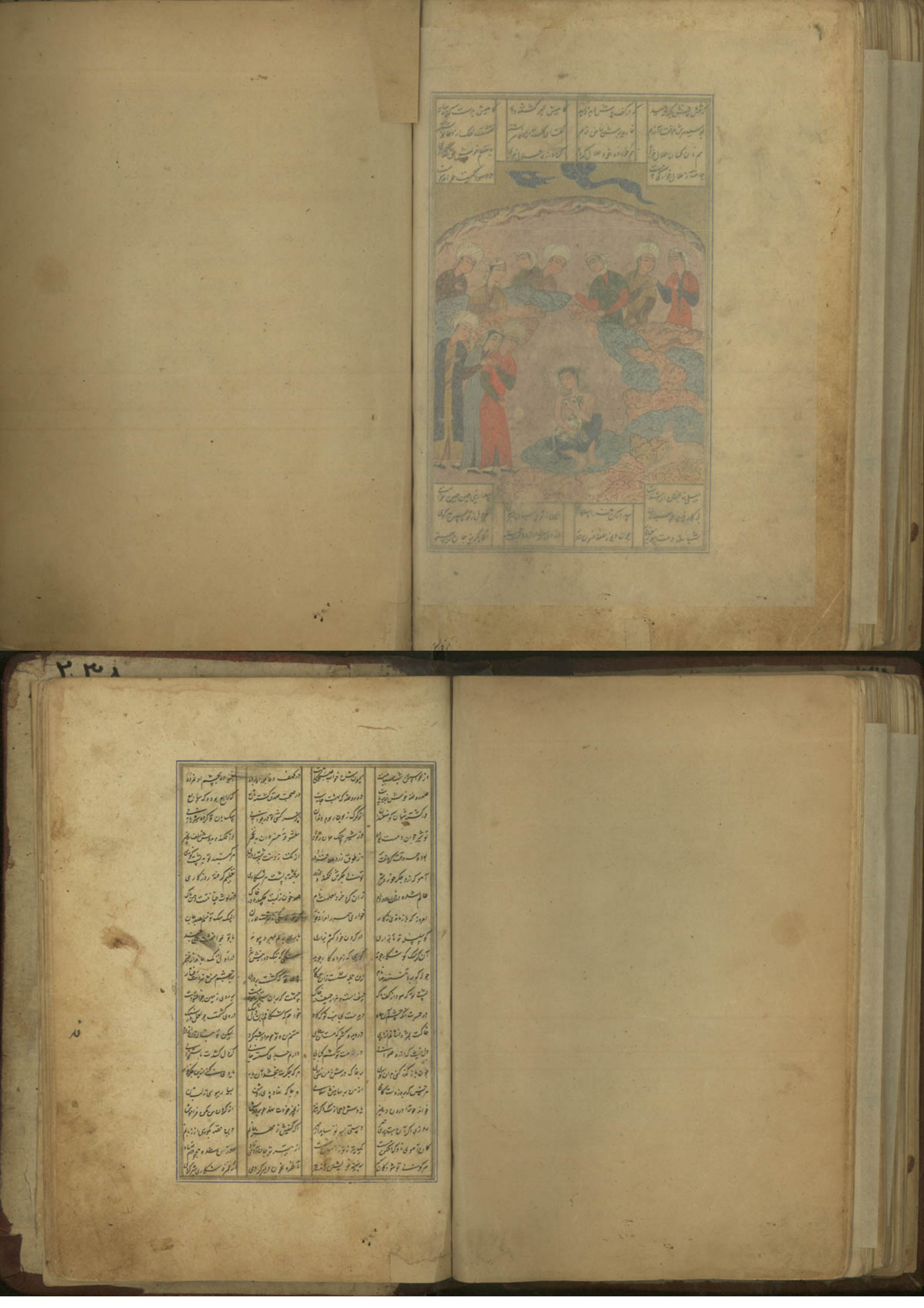
جواب نوشتن مجنون نامهٔ لیلی را و ریشهای سر رشتهٔ او را از نوک قلم خار ریدن

رفتن دوستان جانی مجنون بطلب مجنون و محروم بازگشتن

دلدادن مجنون سگی را که در کوی لیلی دیده بود و بازوی خود را طوق گردن او ساختن

۲.۳۸

بخواب دیدن لیلی مجنون را و بیدار شدن و غلبه کردن محبت مجنون بر لیلی و رفتن لیلی بطلب مجنون و شرح وصال

بازگشتن لیلی از دیدن مجنون و غلبه کردن محبت مجنون بر لیلی

رفتن لیلی با دختران قبیله بجانب نخلستان و آمدن یکی از مصاحبان مجنون نزد لیلی و افتادن لیلی در قدم او و احوال مجنون پرسیدن

[illegible]

صفت برگ‌ریزان و خزان ایام ... آسیب
صدمات حوادث سرو لیلی از خاک افتادن

[illegible]

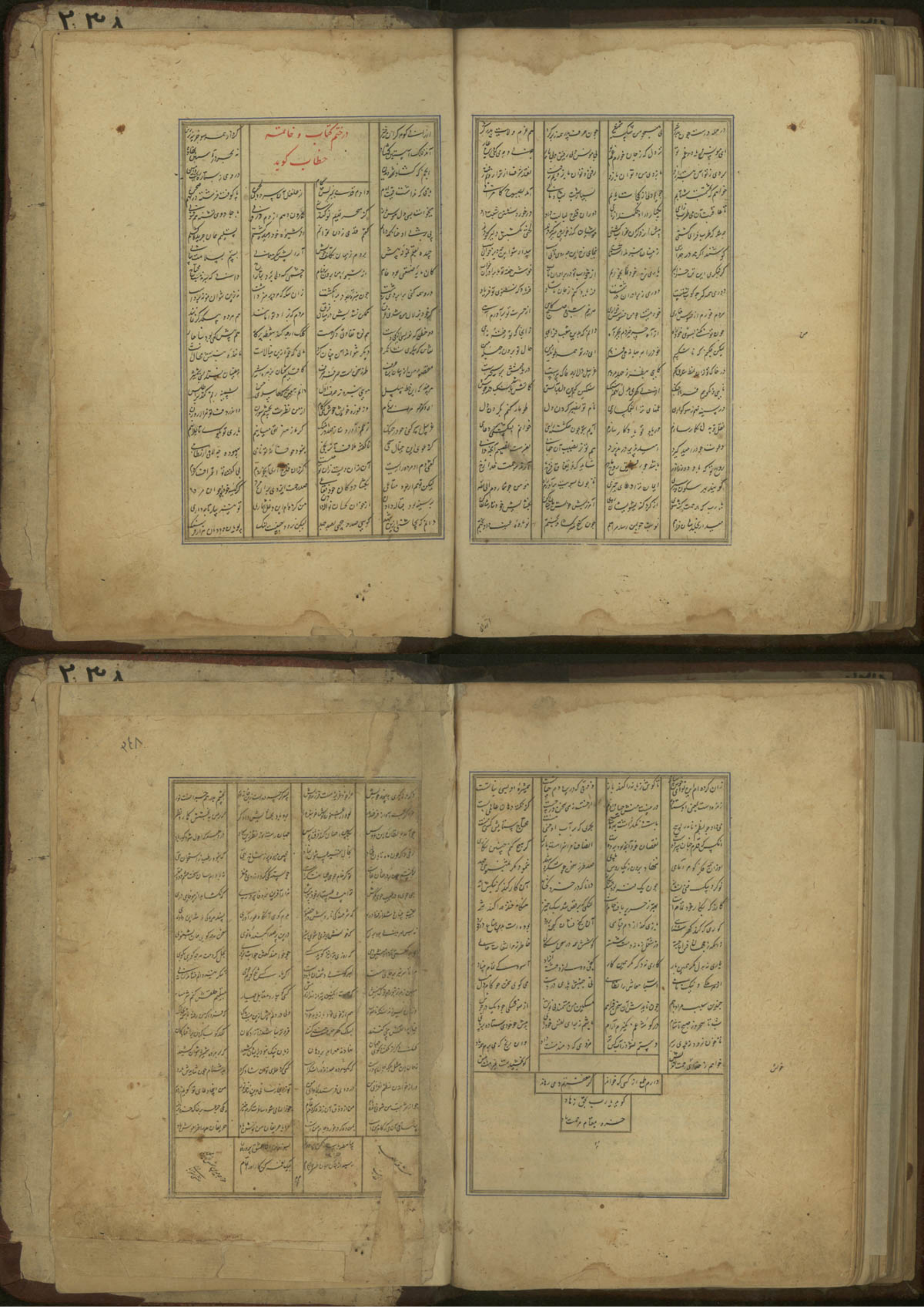
۲۰۳۸

[illegible]

زاری کردن مادر لیلی در وفات لیلی
و خبردار شدن مجنون از مرگ لیلی و رقص
کردن و همراه تابوت لیلی و به قبر لیلی درآمدن و جان تسلیم

[illegible]

در مرثیهٔ مادر و برادر و شمهٔ در بی‌وفایی روزگار غدار گوید

در ختم کتاب و خاتمه خطاب گوید

